

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Robert Rafał Kwieciński

Ławnicy: Józef Ludwicki i Urszula Stuczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Broniszewska

w obecności K. S. prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniach: 26 maja, 24 czerwca, 1 września i 5 października 2015 roku

sprawy :

M. C. s. W. i Ł. zd. B., ur. (...) w G., zam. (...), gm. N., nie karanego

oskarżonego o to, że :

1. W dniu 9 września 2012r. około godziny 3.00 w miejscowości (...), gmina S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), po uprzednim wyważeniu przy użyciu śrubokrętów okna kuchennego do plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. U. wszedł do wnętrza i po przejściu do sypialni użył wobec księdza Z. H. przemocy w ten sposób, iż kilkakrotnie uderzył go innym podobnie niebezpiecznym do noża przedmiotem w postaci siekiery, po całym ciele, kopał go po nogach, grozili, że: „uciszą go na zawsze” oraz doprowadzili go do stanu bezbronności, w ten sposób, iż skrępował go taśmą naprawczą, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia: pieniądze w kwocie 2700 złotych, 200 dolarów, 100 Euro, 10 Litów, złotą monetę 5 rubli z 1898 roku, złotą obrączkę, 15 medali z wizerunkiem J. P. II, 3 butelki alkoholu w postaci: koniaku marki N. i M., 8 paczek papierosów L. S., medal – Krzyż O. Polski (...) o łącznej wartości 5.249,08 zł., na szkodę Z. H., który w wyniku zadanych uderzeń doznał złamania żebra VI po stronie lewej, złamania szyjki łopatki lewej, powierzchownej rany grzbietu ręki lewej, stłuczenia i otarcia barku lewego oraz stłuczenia prawego stawu skokowego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. W dniu 13 września 2012r. około godziny 2.45 w miejscowości L. Gm. R., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), po uprzednim wyważeniu, przy użyciu śrubokręta i łomu okna do plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. M. wszedł do wnętrza i po przejściu do sypialni, demonstrując możliwość i gotowość użycia innego podobnie niebezpiecznego do noża przedmiotu w postaci siekiery bądź toporka, a także łomu oraz groził księdzu T. K. (1), że: „jak nie powie, gdzie są pieniądze, a oni je znajdą to będzie biedny”, a nadto doprowadził go do stanu bezbronności w ten sposób, iż skrępował go taśmą samoprzylepną do krzesła i zakneblował mu usta, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia: pieniądze w łącznej kwocie 1300 złotych, pistolet hukowy wartości 150 złotych oraz dwie butelki wina (...) wartości 60 złotych, działając na szkodę T. K. (1)

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k.

3. W lipcu 2012r. w miejscowości M., przy ul. (...), gmina W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1) wszedł na teren warsztatu samochodowego Z. G., skąd zabrał w celu przywłaszczenia myjkę wysokociśnieniową marki K. wartości około 3000 złotych, działając na szkodę Z. G.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

4. W nocy z 10/11 lipca 2012r. w miejscowości (...), gmina S. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do budynku gospodarczego w ten sposób, że po uprzednim odgięciu pałaka od skobla na zasuwie drzwi wejściowych do stodoły wszedł do wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia: miedziane uzwojenie spawarki transformatorowej, przewody elektryczne, spawalnicze, rączkę masową i spawalniczą, szlifierki kątowe marki: E. i B., a następnie po uprzednim wyrwaniu łomem pałaka od skobla zamkniętego na kłódkę w drzwiach garażu wszedł do wewnątrz skąd zabrał w celu przywłaszczenia kabel elektryczny siłowy z mufami, tj. przedmioty o łącznej wartości 2700 złotych, działając na szkodę G. S.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

5. W dniu 14 września 2012r. około godziny 0.25 w miejscowości Ł., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), usiłował dokonać kradzieży z włamaniem przedmiotów znajdujących się w budynku plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. M. w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu przy użyciu śrubokrętów okna od strony ogrodu wszedł do wnętrza budynku lecz zamiaru swego nie osiągnął, gdyż uciekł z miejsca zdarzenia z uwagi na załączenie się sygnalizacji alarmowej

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

6. W dniu 23 września 2012r. w miejscowości W. przy ul. (...) II, woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu śrubokrętem listwy skrzydeł drzwi wejściowych, w którym znajdowało się gniazdo rygła zamka i pokonaniu mechanizmu siłowego tych skrzydeł, rozsunęli je i wszedł do wnętrza budynku skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie skarby na datki charytatywne z pieniędzmi w kwocie co najmniej 400 złotych, działając na szkodę Fundacji (...) z siedzibą w T.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

7. w dniu 5 października 2012r. w miejscowości S. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu śrubokrętem drzwi wejściowych i rozsunięciu listwy skrzydeł mechanizmu zamykającego wszedł do wnętrza budynku skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie skarby na datki charytatywne z pieniędzmi w kwocie co najmniej 300 złotych, działając na szkodę Fundacji (...) z siedzibą w T.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

I. Oskarżonego M. C. uznaje za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 280§2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz z art. 280§2 k.k. opisanych punktach 1 i 2 aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż:

- ustala łączną wartość zabranego w celu przywłaszczenia mienia opisanego w punkcie 1 na kwotę 5455,45 zł,
- uzupełnia opis czynu zawarty w punkcie 1 przez dopisanie po sformułowaniu „200 dolarów” słowa „amerykańskich”,

ponadto przyjmuje, że czyny te popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności

i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego M. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 3 aktu oskarżenia z tą zmianą, iż wartość zabranej w celu przywłaszczenia myjki wysokociśnieniowej ustala na kwotę co najmniej 3.000 złotych, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Oskarżonego M. C. uznaje za winnego popełnienia ciągu czterech przestępstw z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. opisanych w punktach 4, 5, 6 i 7 aktu oskarżenia, przyjmując, że czyny te popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę po 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone w pkt od I do III wobec oskarżonego M. C. kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

V. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kar łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 30 listopada 2014 r.

VI. Na podstawie art. 44§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych: dwóch rękawic wymienionych w wykazie numer IV/126/13 pod pozycjami 68 i 69, karta 682 akt.

VII. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

VIII. Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. t.j. Nr 146 z 2009 r., poz. 1188 ze późn. zm.) i art. 618§1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 w zw. z § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. adw. M. W. kwotę 1549,80 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

J. R. R. U. S.

UZASADNIENIE

Ograniczone zgodnie z art. 424§3 k.p.k. do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz orzeczonych kar jednostkowych i łącznej, ponieważ prokurator i obrońca złożyli wnioski o uzasadnienie dotyczące jedynie rozstrzygnięcia o karze.

Oskarżony **M. C.** dopuścił się ciągu dwóch przestępstw, z których jedno wyczerpywało znamiona z art. 280§2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i polegało na tym, że w dniu 9 września 2012r. około godziny 3.00 w miejscowości (...), gmina S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), po uprzednim wyważeniu przy użyciu śrubokrętów okna kuchennego do plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. U. wszedł do wnętrza i po przejściu do sypialni użył wobec księdza Z. H. przemocy w ten sposób, iż kilkakrotnie uderzył go innym podobnie niebezpiecznym do noża przedmiotem w postaci siekiery, po całym ciele, kopał go po nogach, grozili, że: „uciszą go na zawsze” oraz doprowadzili go do stanu bezbronności, w ten sposób, iż skrępował go taśmą naprawczą, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia: pieniądze w kwocie 2700 złotych, 200 dolarów amerykańskich, 100 Euro, 10 Litów, złotą monetę 5 rubli z 1898 roku, złotą obrączkę, 15 medali z wizerunkiem J. P. II, 3 butelki alkoholu w postaci: koniaku marki N. i M., 8 paczek papierosów L. S., medal – Krzyż O. Polski (...) o łącznej wartości 5455,45 zł., na szkodę Z. H., który w wyniku zadanych uderzeń doznał złamania żebra VI po stronie lewej, złamania szyjki łopatki lewej,

powierzchnowej rany grzbietu ręki lewej, stłuczenia i otarcia barku lewego oraz stłuczenia prawego stawu skokowego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.

Drugie z tych przestępstw wyczerpywało znamiona z art. 280§2 k.k. i polegało na tym, że w dniu 13 września 2012r. około godziny 2.45 w miejscowości L. Gm. R., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), po uprzednim wyważeniu, przy użyciu śrubokręta i łomu okna do plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. M. wszedł do wnętrza i po przejściu do sypialni, demonstrując możliwość i gotowość użycia innego podobnie niebezpiecznego do noża przedmiotu w postaci siekiery bądź toporka, a także łomu oraz groził księdzu T. K. (1), że: „jak nie powie, gdzie są pieniądze, a oni je znajdą to będzie biedny”, a nadto doprowadził go do stanu bezbronności w ten sposób, iż skrępował go taśmą samoprzylepną do krzesła i zakneblował mu usta, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia: pieniądze w łącznej kwocie 1300 złotych, pistolet hukowy wartości 150 złotych oraz dwie butelki wina (...) wartości 60 złotych, działając na szkodę T. K. (1).

Oceniając w/w zachowania oskarżonego pod kątem znamion **przestępstwa z art. 280§2 k.k.** stwierdzić należy, iż działanie sprawcy tej zbrodni polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia przy zastosowaniu jednego z wyliczonych taksatywnie w tym przepisie sposobów działania, przybierających postać: posługiwania się przez sprawcę bronią palną, posługiwania się nożem, posługiwania się innym, podobnie niebezpiecznym przedmiotem, posługiwania się środkiem obezwładniającym albo działaniu sprawcy w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub działaniu sprawcy wspólnie z inną osobą, która posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym lub działa w sposób bezpośrednio zagrażający życiu.

Znamień „posługuje się” interpretowane jest w literaturze i orzecznictwie szeroko, przyjmuje się, że obejmuje ono wszelkie manipulowanie takimi środkami, w tym także ich okazywanie w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 14 października 2004 roku, II AKa 182/04, publ. Prok. i Pr. 2005, nr 7-8, poz. 28).

Oskarżony uderzył pokrzywdzonego Z. H. tępą stroną siekiery w żebra i dłoń. W przypadku pokrzywdzonego T. K. (1) sprawcy okazywali siekierą lub toporek oraz łom i grodzili, że pokrzywdzony będzie biedny, jeżeli nie powie gdzie są pieniądze, a oni je znajdą. Grozili więc użyciem przemocy wobec pokrzywdzonego. Nie może więc budzić wątpliwości, iż w obu przypadkach oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu ze skazanymi K. B. (1) i D. M. (1) posługiwał się wyżej wskazanymi przedmiotami, zmierzając do spotęgowania przemocy, groźby jej zastosowania, wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia u pokrzywdzonych (zob. Komentarz do kodeksu karnego pod red. A. Zolla, tom III, teza 89 do art. 280 oraz powołane tam orzecznictwo).

Ponadto nie ulega wątpliwości, iż przedmiotowa siekiera lub toporek stanowiła przedmiot podobnie niebezpieczny do broni palnej i noża. Na gruncie art. 280§2 k.k. za niebezpieczny przedmiot można uznać taki, który ze względu na swój kształt, wymiary, masę, tnącą powierzchnię, ostrość lub zawarty w nim materiał wybuchowy lub łatwopalny, zwyczajnie użyty, zagraża bezpośrednim niebezpieczeństwem spowodowania śmierci lub ciężkiego uszkodzenia ciała. Jest nim zatem siekiera, łom, czy też stłuczona butelka, która z uwagi na krawędzie tnące może spowodować poważne skutki dla zdrowia lub życia (por. wyrok wraz z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 września 2005 roku, sygn. akt II AKa 170/05, publ. OSA 2006/1/4 i KZS 2006/3/44).

Dodać należy, że w wyniku przemocy zastosowanej wobec Z. H. (uderzenie siekierą i kopanie) sprawcy spowodowali u niego obrażenia ciałom w postaci złamania żebra VI po stronie lewej, złamania szyjki łopatki lewej, powierzchownej rany grzbietu ręki lewej, stłuczenia i otarcia barku lewego oraz stłuczenia prawego stawu skokowego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni. Tym samym oskarżony wyczerpał również znamiona **strony przedmiotowej przestępstwa z art. 157§1 k.k.** Zachowanie jego należało więc kwalifikować z art. 280§2 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Przepis art. 280§2 k.k. może bowiem pozostawać w kumulatywnym zbiegu z art. 157§1 k.k. w sytuacji, gdy zastosowana wobec pokrzywdzonego przemoc jest w takim stopniu intensywna, że powoduje ponadto określone następstwa dla zdrowia pokrzywdzonego, które samodzielnie wyczerpują znamiona odrębnego typu przestępstwa. Dla realizacji znamion czynu zabronionego z art.

280§2 k.k. nie jest bowiem konieczne spowodowanie jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego (por. wyżej powołany komentarz do k.k.).

Ponadto sprawcy grozili pokrzywdzonemu Z. H., że go uciszą na zawsze, to jest grozili mu pozbawieniem życia. Następnie doprowadzili go do stanu bezbronności w ten sposób, iż skrupowali go taśmą naprawczą. Do stanu bezbronności w ten sam sposób doprowadzili też pokrzywdzonego T. K. (1).

Przestępstwo z art. 280§2 k.k. należy do kategorii tzw. materialnych, do jego znamion należy skutego w postaci zaboru rzeczy. W niniejszej sprawie sprawcy w obu przypadkach dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy i rzeczy ruchomych należących do pokrzywdzonych.

Oskarżony działał przy tym w przypadku obu opisywanych przestępstw z tzw. zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Z jednej strony w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy. Z drugiej strony stosował środek wymieniony w art. 280§2 k.k. (posługiwał się niebezpiecznym przedmiotem) zmierzający do sparaliżowania woli pokrzywdzonych, a w konsekwencji umożliwiającą zabór pieniędzy i rzeczy znajdujących się w posiadaniu pokrzywdzonych, ponadto w przypadku Z. H. używał przemocy, a w przypadku T. K. (1) groził natychmiastowym jej użyciem i doprowadził obu pokrzywdzonych do stanu bezbronności. Zamiarem bezpośrednim obejmował zarówno zamach na mienie, jak i zamach na osobę pokrzywdzonych Z. H. i T. K. (2).

Natomiast znamiona przestępstwa z art. 157§1 k.k. oskarżony wyczerpał umyślnie z zamiarem ewentualnym. Zadając pokrzywdzonemu Z. H. uderzenia w żebra i rękę wyżej opisanym niebezpiecznym przedmiotem, musiał bowiem przewidywać możliwość i godzić się na spowodowanie uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego.

M. C. działał wspólnie i w porozumieniu z K. B. (1) i D. M. (1). Wymienieni wspólnie podjęli decyzję o popełnieniu obu w/w przestępstw. Przy czym odnośnie rozboju na osobie Z. H. inicjatywą wykazał się D. M. (1) to on mieszka bowiem w S. – był parafianinem w/w pokrzywdzonego i jak sam przyznał „ja wiedziałem, że ksiądz remontuje dach i na pewno ma dużo pieniędzy” (VIDE: k. 164). Wszyscy trzej sprawcy wspólnie uzgodnili jednak dokonanie obu rozbojów, przygotowali niezbędne narzędzia i przedmioty. Wszyscy sprawcy akceptowali też posłużenie się takimi narzędziami jak siekiera i łom wobec pokrzywdzonych, wszyscy odpowiadają więc za kwalifikowaną postać rozboju. Oskarżony M. C. użył siekiery wobec Z. H. co wynika z analizy zeznań tego pokrzywdzonego i wyjaśnień współsprawców. Następnie K. B. (1) przejął siekiere i pilnował pokrzywdzonego, gdy pozostali dwaj sprawcy przeszukiwali pomieszczenia plebanii. Wreszcie to oskarżony M. C. w obu przypadkach kierował działaniami współsprawców, co wynika wprost z zeznań T. K. (1) (VIDE: k. 1180v-1181) oraz wyjaśnień K. B. (1) i D. M. (1). Pośrednio wniosek taki znajduje oparcie w tym, iż dwaj wymienieni skazani są aż o 4 i 5 lat młodsi od oskarżonego M. C., D. M. (1) był sprawcą młodocianym. Już z powodu swojego wieku i większego doświadczenia M. C. mógł być autorytetem dla skazanych B. i M..

Z uwagi na charakter w/w czynów przypisanych oskarżonemu, które godziły w tak istotne dobra chronione prawem jak mienie oraz nietykalność człowieka, jego wolność i zdrowie, następstwa pierwszego czynu w postaci obrażeń ciała pokrzywdzonego, a także zważywszy na bardzo przemyślany i przygotowany sposób działania oskarżonego, Sąd uznał, iż stopień winy i stopień społecznej szkodliwości tych czynów przypisanych oskarżonemu M. C. były znaczne.

Sąd uznał, iż oskarżony tych dwóch czynów dopuścił się w ramach ciągu przestępstw i wymierzył za ten ciąg jedną karę. Przyjęcie tej konstrukcji okazało się możliwe po zmianie przepisu art. 91§1 k.k., która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku. Obecnie przesłanki ciągu przestępstw to: popełnienie w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwóch lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, ponadto podstawą wymiaru kary musi być jeden przepis dla wszystkich tych przestępstw.

Możliwe okazało się więc przyjęcie ciągu przestępstw w sytuacji – jak w niniejszej sprawie – gdy jedno przestępstwo wyczerpuje znamiona rozboju z art. 280§2 k.k. i drugie również tego rozboju przy dodatkowej kumulatywnej

kwalifikacji z art. 157§1 k.k., podstawę wymiaru kary stanowi bowiem jeden i ten sam przepis art. 280§2 k.k. (zob. Nowelizacja prawa karnego. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbla, Kraków 2015, str. 657).

Czyny te popełnione zostały w ciągu czterech dni, a więc w krótkim odstępie czasu. Ponadto popełnione one zostały z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Oznacza to wystąpienie takich samych okoliczności tworzących sposobność popełnienia każdego z przestępstw, takiej samej sytuacji, w której znajduje się sprawca i która stwarza okazję, możliwość lub warunki do powtarzania czynów zabronionych. Warunek powyższy będzie spełniony, gdy każde z przestępstw zostanie popełnione z wykorzystaniem tej samej, trwale istniejącej sposobności, jak i wtedy, gdy każde z przestępstw składających się na ciąg popełnione zostanie z wykorzystaniem takiej samej, a więc charakteryzującej się tymi samymi cechami czy też właściwościami sposobności, która jednak aktualizuje się de novo w odniesieniu do każdego z tych przestępstw (por. w/w komentarz str. 663-665). Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Oskarżeni dopuścili się opisanych czynów z wykorzystaniem takiej samej sposobności – to jest w porze nocnej, wykorzystując niedostateczne zapiecenie i ochronę obu plebani, w których znajdowali się jedynie praktycznie bezbronni proboszczowie, oddalenie budynków od innych domów, brak alarmów antywłamaniowych. Oba czyny zostały praktycznie popełnione w identyczny sposób i przy wykorzystaniu identycznych sposobności stwarzających dogodne warunki do popełnienia tych przestępstw.

Dodać wreszcie trzeba, że w ocenie Sądu, przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw i wymierzenie w konsekwencji oskarżonemu jednej kary jest dla niego korzystniejsze niż orzekanie dwóch kar jednostkowych i kary łącznej, jak miało to miejsce w odniesieniu do skazanych K. B. (1) i D. M. (1).

Reasumując: w punkcie 1 wyroku Sąd uznał więc oskarżonego M. C. za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz z art. 280§2 k.k. i za to na podstawie art. 280§2 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy płynące z art. 53 § 1 k.k.

Jako okoliczności obciążające uwzględnił wobec oskarżonego:

- działanie wspólnie i w porozumieniu z dwoma młodszymi o kilka lat sprawcami, z których jeden był młodocianym (D. M. miał niespełna 20 lat, a K. B. niewiele ponad 21 lat, sam oskarżony miał blisko 25 lat),
- kierowanie działaniami tych młodocianych, a w odniesieniu do czynu popełnionego w miejscowości L. wyjście z propozycją popełnienia tej zbrodni,
- popełnienie tych czynów w sposób przygotowany, przemyślany, nawet wyrachowany po wcześniejszym rozpoznaniu terenu, zaopatrzeniu się w narzędzia i inne przedmioty, takie chociażby jak kominiarki i rękawiczki, przy wykorzystaniu przewagi nad pokrzywdzonymi, zaskoczonymi w trakcie snu w porze nocnej, następnie zacieranie śladów przez rozsypywanie pieprzu,
- działanie w sposób brutalny wobec pokrzywdzonego Z. H. i wyczerpanie w tym przypadku także znamion przestępstwa z art. 157§1 k.k.

Jako okoliczności łagodzącą Sąd uznał natomiast:

- uprzednią niekaralność oskarżonego (k. 879-880),
- pozytywną opinię, jaką posiada oskarżony w Areszcie Śledczym w O. W.. (k. 1042),
- przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów, złożenie wyjaśnień, wyrażenie skruchy, przeproszenie pokrzywdzonego T. K. (1), które to przeprosiny zostały przyjęte (k. 1181),

- w odniesieniu do drugiego czynu to, iż sprawcy pozwolili pokrzywdzonemu na skorzystanie z toalety i przykryli go kocem.

Uwzględniając wszystkie w/w okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że jest to kara adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów. Kara ta uwzględnia też potrzeby w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Orzekając tą karę Sąd miał także na względzie kary orzeczone wobec skazanych K. B. (1) i D. M. (1). Kara musi być bowiem sprawiedliwa również w odniesieniu do kar orzeczonych wobec współsprawców. Sąd z jednej strony uwzględnił więc, że M. C. kierował młodszymi sprawcami podczas realizacji znamion przypisanych mu czynów, z drugiej jednak strony wymienieni sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu, dzielili się praktycznie po równo skradzionym mieniem, wspólnie podejmowali decyzję o popełnieniu przestępstw. Orzekanie więc kary znacznie surowszej niż wymierzona skazanym współsprawcom byłoby, zdaniem Sądu, po prostu niesprawiedliwe.

Oskarżony M. C. dopuścił się też przestępstwa z art., 278§1 k.k., polegającego na tym, że w lipcu 2012r. w miejscowości M., przy ul. (...), gmina W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1) wszedł na teren warsztatu samochodowego Z. G., skąd zabrał w celu przywłaszczenia myjkę wysokociśnieniową marki K. wartości co najmniej 3000 złotych, działając na szkodę Z. G..

Znamiona strony przedmiotowej tego przestępstwa polegają na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Bez wątplenia sprawcy, w tym oskarżony, zabierając w celu przywłaszczenia przedmiotową myjkę wysokociśnieniową należącą do Z. G. wyczerpali znamiona w/w występkę. Wymienieni działali przy tym umyślnie z zamiarem bezpośrednim w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej, którą następnie zbyli, a uzyskanymi środkami pieniężnymi się podzielili.

Zważywszy na wartość zabranej rzeczy i działanie wspólnie i w porozumieniu z dwoma współsprawcami, w tym młodocianym, Sąd uznał, że w/w występki nie stanowiły wypadku mniejszej wagi z art. 278§3 k.k.

Za przestępstwo to sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uwzględniając następujące okoliczności łagodzące: uprzednią niekaralność, pozytywną opinię z aresztu śledczego, przyznanie się do popełnienia tego czynu, okolicznością obciążającą było działanie wspólnie i w porozumieniu z dwoma współsprawcami, w tym młodocianym. Uwzględniając więc również wartość zabranej w celu przywłaszczenia rzeczy Sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 278§1 k.k. przypisanego oskarżonemu.

Oskarżony M. C. dopuścił się też ciągu czterech przestępstw z art. 279§1 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k., polegających na tym, że:

- w nocy z 10/11 lipca 2012r. w miejscowości (...), gmina S. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do budynku gospodarczego w ten sposób, że po uprzednim odgięciu pałaka od skobla na zasuwie drzwi wejściowych do stodoły wszedł do wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia: miedziane uzwojenie spawarki transformatorowej, przewody elektryczne, spawalnicze, rączkę masową i spawalniczą, szlifierki kątowe marki: E. i B., a następnie po uprzednim wyrwaniu łomem pałaka od skobla zamkniętego na klódkę w drzwiach garażu wszedł do wewnątrz skąd zabrał w celu przywłaszczenia kabel elektryczny siłowy z mufami, tj. przedmioty o łącznej wartości 2700 złotych, działając na szkodę G. S.,
- w dniu 14 września 2012r. około godziny 0.25 w miejscowości Ł., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), usiłował dokonać kradzieży z włamaniem przedmiotów znajdujących się w budynku plebanii Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. M. w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu przy użyciu śrubokrętów okna od strony ogrodu wszedł do wnętrza budynku lecz zamiaru swego nie osiągnął, gdyż uciekł z miejsca zdarzenia z uwagi na załączenie się sygnalizacji alarmowej,

- w dniu 23 września 2012r. w miejscowości W. przy ul. (...) II, woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu śrubokrętem listwy skrzydeł drzwi wejściowych, w którym znajdowało się gniazdo rygła zamka i pokonaniu mechanizmu siłowego tych skrzydeł, rozsunęli je i wszedł do wnętrza budynku skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie skarby na datki charytatywne z pieniędzmi w kwocie co najmniej 400 złotych, działając na szkodę Fundacji (...) z siedzibą w T.,
- w dniu 5 października 2012r. w miejscowości S. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) i K. B. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu śrubokrętem drzwi wejściowych i rozsunięciu listwy skrzydeł mechanizmu zamykającego wszedł do wnętrza budynku skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie skarby na datki charytatywne z pieniędzmi w kwocie co najmniej 300 złotych, działając na szkodę Fundacji (...) z siedzibą w T..

Znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 279§1 k.k. polegają na zaborze cudzej rzeczy ruchomej po usunięciu przeszkody materialnej będącej częścią konstrukcji pomieszczenia lub specjalnym zabezpieczeniem tego pomieszczenia, które utrudnia dostęp jego wnętrza. Sprawcy dokonali włamań: poprzez odgięcie pałaka od skobla na zasuwie drzwi wejściowych do stodoły, wyrwanie łomem pałaka od skobla zamkniętego na kłódkę w drzwiach garażu, poprzez wyważenie śrubokrętem okna oraz poprzez wyłamanie śrubokrętem listwy skrzydeł drzwi wejściowych do sklepu (...).

W jednym przypadku – plebanii w miejscowości Ł. działanie oskarżonego przybrało formę stadialną usiłowania, ponieważ nie dokonał on zaboru cudzego mienia, zbiegł po załączeniu się sygnalizacji alarmowej. W pozostałych przypadkach sprawcy dokonali zaboru cudzych rzeczy ruchomych lub pieniędzy. Ponadto sprawcy działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych i pieniędzy. Działali wspólnie i w porozumieniu, zgodnie z zawartym porozumieniem, ustalonym podziałem ról i przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi. Następnie dzielili się też skradzionym mieniem.

W ocenie sądu, w/w czyny nie stanowiły wypadku mniejszej wagi o zaistnieniu którego decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motyw i cel działania sprawcy. Z uwagi na wartość zabranego w celu przywłaszczenia mienia, zaplanowanie wskazanych przestępstw, popełnienie ich wspólnie i w porozumieniu z dwoma młodszymi sprawcami, w tym młodoacianym, zniszczenie zabezpieczeń chroniących dostęp do mienia osób niepożądanych, Sąd uznał, że czyny te były typami podstawowymi przestępstwa kradzieży z włamaniem.

Ponadto Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się czterech w/w przestępstw w ramach ciągu opisanego w art. 91§1 k.k. w brzmieniu od 1 lipca 2015 r. Przeszłości te popełnione bowiem zostały w krótkich odstępach czasu - odstępy te wynosiły 9 dni pomiędzy czynem 5 i 6 oraz 2 miesiące i 3 dni pomiędzy czynem 4 i 5. Ponadto wszystkie te czyny wyczerpują znamiona z art. 279§1 k.k., jeden w formie stadialnej usiłowania. I wreszcie popełnione one zostały z wykorzystaniem takiej samej sposobności – to jest w porze nocnej, wykorzystując słabe zabezpieczenie pomieszczeń sklepów, drzwi wyłamywane były przy użyciu śrubokręta, tak samo wyłamane zostało okno plebani, również w odniesieniu do budynku gospodarczego G. S. sprawcy wykorzystali sytuację stwarzającą sposobność do dokonania przestępstwa, niedostateczne zabezpieczenie rzeczy, które zabrali po odgięciu lub wyrwaniu skobla.

Reasumując: w punkcie III wyroku Sąd uznał M. C. za winnego ciągu czterech przestępstw z art. 279§1 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. i za to na podstawie art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając tą karę Sąd uwzględnił następujące okoliczności łagodzące: uprzednią niekaralność, pozytywną opinię z aresztu śledczego, przyznanie się do popełnienia tego tych czynów, okolicznością obciążającą było działanie wspólnie i w porozumieniu z dwoma współsprawcami, w tym młodocianym. Oskarżony wystosował pismo do pokrzywdzonego G. S. (k. 1143) oraz spółki (...) (k. 1177 i 1180v). Uwzględniając te okoliczności Sąd uznał, że kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu oraz stopnia jego winy. Kara te realizuje też cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W punkcie IV wyroku na podstawie art. 85§1i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. i art. 86§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 91§2 k.k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego M. C. i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Sąd mógł orzec tą karę w granicach od 4 lat i 6 miesięcy (pełna absorpcja) do 6 lat i 3 miesięcy (pełna kumulacja). Zastosowana została metoda pośrednia, przy czym kara 5 lat pozbawienia wolności bliższa jest absorpcji niż kumulacji. Za orzeczeniem kary łącznej w tym wymiarze przemawiało to, iż wszystkie czyny skierowane były przeciwko mieniu, były to przestępstwa podobne, popełnione w tym samym okresie czasu (od lipca 2012 roku do 5 października 2012 roku). Jednocześnie dwa z przypisanych przestępstw skierowane były przeciwko zdrowiu i wolności pokrzywdzonych.

Sąd orzekając karę łączną miał też na względzie treść przepisu art. 85a k.k. obowiązującego od 1 lipca 2015 r., który stanowi, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem sądu, kara 5 lat pozbawienia wolności osiągnie wszystkie te cele w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby związane z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa.

W punkcie VI na podstawie art. 44§2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci dwóch rękawic wymienionych w wykazie nr IV/126/13 pod pozycjami 68 i 69.

W punkcie V wyroku Sąd kierując się treścią przepisu zawartego w art. 63§1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 30 listopada 2014 roku, uwzględniając informację nadesłaną z Wielkiej Brytanii (k. 1120).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisów powołanych w punktach VII i VIII wyroku.

Orzeczenie zawarte w punkcie VII jest uzasadnione trudną sytuacją majątkową oskarżonego, pozbawionego aktualnie wolności.

SSO R.R. K.